

føje, maaske ikke helt uberettiget Modstand fra de egentlige Detailhandlernes Side. Med Hensyn til Blomstersalget er det foreslaaet, at Blomsterhandlerne maa holde aabent fra Kl. 6 Morgen til 12 Middag paa Folkekirkens Helligdage, og endvidere, at Forretninger, der ligger i Nærheden af Kirkegaarde, kan holde aabent saa længe, de paagældende Kirkegaarde er aabne. Københavns Handelsgartnerforening har ikke ønsket denne Forskel paa Folk, der har den samme Næringsadkomst, men gaar i meget indtrængende og rørende Ord i Ilden for, at Publikum skal have Lov at købe Blomster og „smykke deres kære Grave“ paa Højtidsdagene. De skriver, hvad der jo sikkert vil gøre Indtryk, at de mener, at de „baade har Pligt og Ret til at betjene det meget store Publikum, der ogsaa paa disse store Helligdage besøger vore mange Hospitaler, Stiftelser og Hjem med syge, for hvem Blomster vil bringe Opmuntring og et Pust af Liv og Skønhed.“ Det lyder jo alt sammen meget smukt og rørende. Det er kun underligt, at Stenhuggermestrene, de, der er Leverandører af Gravmonumenter, ikke med samme Varme er gaaet i Ilden for deres Forretninger. Ved denne Lov sker der jo nemlig det, at medens det hidtil har været tvivlsomt, om Lagre faldt ind under Bestemmelserne vedrørende Butikslukningen, fastslaas dette nu udtrykkelig, og Stenhuggerierne nævnes blandt de Virksomheder, man særlig tager Sigte paa i den Henseende. Stenhuggermestrene leverer jo blandt andet Gravmonumenter, og man kunde tænke sig, at de samme Grunde, som Blomsterhandlerne har anført, at Publikum skal have Lov at smykke deres kære Grave, ogsaa kunde tale for, at Folk, der har Familie liggende paa Kirkegaarden, skulde kunne anvende en Times Tid om Søndagen til at udvælge det Monument, de tænker sig at hensætte paa Graven. Stenhuggermestrene har imidlertid ikke været her endnu; de har maaske ingen Interesse i det eller har maaske overset, at der her skete en Forandring, som ogsaa vedrører dem. — Jeg skal i øvrigt ikke omtale Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, saafremt der ikke gives Anledning dertil under den fortsatte Forhandling, men skal anbefale Forslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat.

C. F. Sørensen: I Betragtning af den hidtil gældende spredte Lovgivning paa det Omraade, hvorpaa det foreliggende Forslag bevæger sig, kan jeg ogsaa betragte

Forslaget som et Fremskridt, indeholdende en Del Enkeltheder, som maa noteres med Tilfredshed, men der er dog enkelte Bestemmelser, som jeg kunde have Lyst at knytte nogle Bemærkninger til, forinden Forslaget overgaar til den Udvalgsbehandling, den sidste ærede Taler stillede i Udsigt efter første Behandling. Jeg hilser med Glæde Bestemmelsen i § 1 om, at der skal lukkes Kl. 6 de 4 første Hverdage i Ugen. Det var jo en Bestemmelse, som blev forceret frem under Krigtidens vanskelige Brændsels- og Belysningsforhold, og som Ministeriet nu søger at lovfæste. Jeg forstaar kun ikke rigtig, at den højtærede Indenrigsminister for Fredagen har fastsat den samme Lukketid, som stod i den gamle Lov, nemlig Kl. 7. At den kom til at staa i den tidligere Lov, finder jeg naturligt, men det Forhold, der var det naturlige Grundlag for Lukketiden Kl. 7 om Fredagen, mener jeg ikke længere gør sig gældende i samme Omfang, idet der i den mellemliggende Tid er gennemført et tidligere Ophør af Arbejdet paa Arbejdspladserne, saaledes at den store Del af Befolkningen, som der navnlig toges Hensyn til, da der gaves Forretningerne Tilladelse til at lukke en Time senere om Fredagen, nu faar saa meget tidligere fri, at den kan naa at faa indkøbt sine Varer; der var derfor intet i Vejen for ogsaa at inddrage Fredagen under Bestemmelsen om Lukning Kl. 6.

Jeg hilser det ogsaa med Tilfredshed, at Lovforslaget foruden at være en Lukkelov tillige er en Aabningslov, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) udtrykte sig, idet Tidspunktet for Aabningen af Forretninger er rykket frem til Kl. 6 om Morgenen. Jeg tror, de fleste vil erkende, at selv om der gives Hvilepauser for Principal og Personale i en Forretning, er en Forretningstid fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften saa lang, at det kan være tilstrækkeligt.

Jeg er altsaa i det hele og store tilfreds med det første Stykke af § 1, men kan desværre ikke sige, at det samme gælder med Hensyn til 2det Stykke, der giver Kommunalbestyrelserne paa Landet og Byraadene i Købstæderne Ret til at anbefale Amdsraad og Indenrigsminister at give forretningsdrivende i Landdistrikter og Købstæder Dispensationer til at holde aabent de 4 første Søndage til Kl. 7 Aften. Nu skal jeg villigt erkende, at jeg ikke er Ekspert i Erhvervsforholdene hverken paa Landet eller i Købstæderne, men jeg tror alligevel, jeg kender saa meget til disse Forhold, at jeg ikke kan anerkende Paa-